

Συμπληρωθέντος ἄρτι τοῦ 5' ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Ἑστίας» ἔτους ἡ Διεύθυνσις αὐτῆς θεωρεῖ καθήκον της νὰ ἐκφράσῃ ἐνταῦθα καὶ δημοσίᾳ τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς πάντας τοὺς εὐγενεῖς φίλους, τοὺς μετὰ πάσης προθυμίας καὶ ἀφιλοκερδείας συνδραμόντας τὸ ἔργον αὐτῆς, ἰδίᾳ δὲ τὸν γεννατόφρονά αὐτῆς προστάτην κ. Κωνστ. Ζάππαν καὶ τοὺς ἀξιοτίμους κκ. Δ. Βενετοκλήν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Ν. Ι. Πασπαλλῆν ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ἡλίαν Ἡσαΐαν ἐν Ταϊγανίῳ, Π. Α. Ἀξιῳτὴν ἐν Γέϊσκ, Δ. Νικολαΐδην ἐν Ὀδησσῶ, Ἀδελφούς Δουλουδῆ ἐν Φαλτζίῳ, Σταμ. Βούκουρην ἐν Βραίλᾳ, Νικόλ. Κολλάρον ἐν Βουκουρεστίῳ, Ἐμμ. Τζανέλλην ἐν Μυτιλήνῃ, Μ. Κοσσονῆν ἐν Σμύρνῃ, Α. Ξενοδόχην ἐν Ἡρακλείῳ, Ι. Μαρκαντωνάκην ἐν Χανίοις, Α. Λειαναντωνάκην ἐν Ρεθύμνῃ, Χρ. Ρηγόπουλον ἐν Πάτραις, Χρ. Παλαμᾶν ἐν Μεσολογγίῳ καὶ Ἰω. Κωνσταντίνου ἐν Πειραιεῖ.

Οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἑστίας» οἱ ἀνανεοῦντες τὰς συνδρομάς αὐτῶν διὰ τὸ ἔτος 1882, ὡς καὶ οἱ τὸ πρῶτον ἐγγραφόμενοι τοιοῦτοι, δύνανται νὰ λάβωσιν ἐκ τοῦ γραφείου τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ ἐνὸς μόνοι φράγκου τὰ «Κυκλαδικὰ», ἥτοι Ἱστορίαν τῶν Κυκλάδων νήσων τοῦ κ. Α. Μηλιαράκη, σύγγραμμα βραβευθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῶν ἑλλήν. γραμμάτων, πωλούμενον δὲ ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις ἀντὶ δραχμῶν ἑξ.

Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητάς αὐτῆς ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἑστίας» ἀναλαμβάνει τὴν ἀμεσον διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀποστολὴν τοῦ εἰρημένου συγγράμματος, ἐάν μετὰ τοῦ ἐνὸς φράγκου συναποστείλωσι καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη τοῦ βιβλίου, ἀνερχόμενα εἰς λεπτὰ 30.

Τὰ «Κυκλαδικὰ» δύνανται νὰ λάβωσιν ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ἔρους καὶ ὅσοι τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἑστίας» ἀνενέωσαν ἤδη τὴν συνδρομὴν των.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Πρό τινας χρόνους οἱ μαθηταὶ τῆς ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς Ἀρβαρδίου Ἀκαδημίας παρέστησαν ἐν τῷ αὐτοῦ θεάτρῳ τὸν «Οἰδίποδα Τύραννον» τοῦ Σοφοκλέους ἐν ἀρχαῖα

ἑλληνικῇ γλώσσῃ. Οὐ μόνον δὲ ἡ διδασκαλία τοῦ δράματος ἐγένετο ἐν τῇ ἑλληνικῇ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἑλληνιστὶ συνετάχθη. Χάριν περιεργείας ἀντιγράφου ἐνταῦθα ἐξ ἐνὸς τῶν ἀντιτύπων, ὃ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ

διδαχθήσεται ἐν θεάτρῳ τῷ τοῦ Ἀρβαρδίου διδασκαλείου τῇ ἐδύμῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Ὑαργηλιῶνος μηνός, ἔτει ΑΩΠΑ, καὶ αὐτῇ τῇ ἐνάτῃ ἐπὶ δέκα καὶ τῇ εἰκάδι καὶ τῇ δεκάτῃ φθινοῦτος, καὶ τελευταίον τῇ τετράδι φθινοῦτος.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Οἰδῖπους, Θηβαίων βασιλεὺς.	George Riddle.
Ἰέρεις Διὸς	William Hobbs Manning.
Κρέων, ἀδελφὸς Ἰοκάστης ..	Henry Norman.
Τειρεσίας, μάντις τυφλὸς ..	Curtis Guild.
Ἰοκάστη, Θηβαίων βασίλισσα.	Leonard Eckstein Opdycke.
Ἄγγελος Κορίνθιος	Arthur Wellington Roberts.
Θεράπων Λαίου	Gardiner Martin Lane.
Ἐξάγγελος	Owen Wister.
Κωφα πρόσωπα	Διάφοροι.
Ἰκέται	Ἄλλοι.
Κορυφαῖος	Louis Butler MacLagg.
Συγγραφεὺς ἐν τῷ τρίτῳ στασίμῳ μονωδῶν	George Laurie Osgood.
Χορευταὶ	Διάφοροι.
Χοροδιδάσκαλος, ὁ τὰς αὐλῶν διὰς ποιήσας	John Knowles Paine.
ὑποβολεὺς	George L. Kittredge.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος πρὸ τῶν βασιλείων ἐν Θηβαίς ταῖς Βοιωτικαῖς ὑπόκειται. Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Θηβαίων γερόντων. Προλογίζει δ' Οἰδῖπους.

Ἀξιοῦσιν οἱ ἐπιμεληταὶ πάντας τοὺς θεωροῦντας διαμένειν καθημένους ἕως ἂν τελευτηθῶσιν οἱ ἐξόδιοι νόμοι. Εὐθὺς δ' ἀσθέντος τοῦ τετάρτου στασίμου (ὁ γένεαι βροτῶν, κ. τ. ἐ.) ἀνάπαυσις γενήσεται τοῖς ἐξέτιναι βουλομένοις. Μετὰ δὲ ταῦτα αἱ θύραι κεκλεισμέναι.

Μετὰ τὴν θῆαν ἀμαξαὶ ἵπποσιδηροδρομικαὶ ἑτοίμαι ἔσονται τοῖς ἐς ἄστυ πορεύεσθαι μέλλουσιν.

— Ἐν τῇ αὐγουσταίᾳ «Γενικῇ Ἐφημερίδι» (Beilage τῆς 14 Ἰανουαρίου) ὁ καθηγητὴς κ. Αὐγουστός Βόλκς δημοσιεύει μακράν καὶ λίαν ἐπαινετικὴν ἀνάλυσιν τῶν γνωστῶν ἔργων τοῦ ἡμετέρου κ. Σπυρ. Λάμπρου: «Αἱ Ἀθῆναι περὶ τὰ τέλη τοῦ δωδεκάτου αἰῶνος κατὰ πηγὰς ἀνεκδότους» — «Μιχαὴλ Ἀχομινάτου τοῦ Χωινάτου τὰ σωζόμενα κτλ.».

— Ἡ ἐπιθυμία φιλολογικῆς δόξης φαίνεται ὅτι ἤρξατο καταλαμβάνουσα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἡγεμόνας. Ἄλλοτε ἀνεφέραμεν ἐνταῦθα τὰς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Πορτογαλλίας γινόμενας μεταφράσεις δραμάτων τοῦ Σαιξπήρου καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας συγγραφὴν δραμάτων καὶ μυθιστορημάτων. Ἡδῇ, καθ' ἃ μανθάνομεν ἐξ ευρωπαϊκῆς ἐφημερίδος, καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας παρασκευάζει τὴν ἐκδοσὴν ἔργου τινὸς αὐτῆς. Τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ εἰς οὐδένα ἐγνώσθη ἐτι, θελεῖ δὲ δημοσιεῦσθαι κατὰ τὴν προσεχῆ ἀνοιξίν.

— Σπουδαίαν διατριβὴν ἐδημοσίευσεν ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδῶν ἐπὶ τῶν ἀρτίως ἐν Αἰγύπτῳ ἀνασκαφέντων λειψάνων, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἐπὶ παύρῳ γεγραμμένα διάφορα γάμου συμβόλαια, χρονολογούμενα ἀπὸ 2.600 καὶ ἐπὶ αἰώνων ἐνιαυτῶν. Ἐνία τούτων ὁρᾷ οὖσι πόσα ἀργύρια ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἱματισμὸν της· ἄλλα δὲ, διὰ πόσων χρημάτων θὰ ἀπέλθῃ οὗτο, ἐάν ὁ ἀνὴρ προσέφερε κατόπιν χεῖρα καὶ καρδίαν εἰς ἑτέραν γυναῖκα· ἐν ἐνὶ τῶν παύρων ἀνὴρ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του, δωρεῖται τῇ νύμφῃ ὅλην τὴν περιουσίαν του, προστιθεὶς ὅτι οὕτε αὐτὸς πλέον, οὕτε τὰ γεννηθῆσόμενα τέκνα θὰ ἔχωσιν οἰανόποτε ἐπ' αὐτὴν ἀξίωσιν. Παρὰ τῆς γυναικὸς του οὐδὲν ἄλλο αἰτεῖται ἢ τροσὴν ἰσόδιον, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του καλὴν ταφῆν καὶ καλὸν μνημεῖον.

— Ἡ ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν καὶ τῶν Γραμμάτων ἐν Μιλάνῳ ἔθετο θέμα διαγωνισμοῦ τὴν βιογραφίαν τοῦ Λεονάρδου δὲ Βίντσι καὶ τὴν μὲν προθεσμίαν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἔργων ὥρισε τετραετή, τὸ δὲ γέρας πενταεσχίλια φράγκα. Οἱ διαγωνισθησόμενοι δύνανται νὰ γράφωσι, λατινιστῇ, γαλλιστῇ, γερμανιστῇ, ἀγγλιστῇ, καὶ ἰταλισταί, ἀρκετοὺς δὲ ν' ἀναζητήσωσι πᾶν ὅ, τι εἴνε ἀγνωστον μέχρι τοῦδε σχετικῶς πρὸς τὸν βίον καὶ τὰ ἔργα τοῦ διασημοῦ ζωγράφου.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βόννης, ὅτι τῇ 30/11 Ἰανουαρίου ἀπέθανεν ὁ διάσημος φυσιολόγος Θεόδωρος Σβάνν (Schwann) πρῶτον καθηγητῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Αὐττίχης, γυνηθεὶς ἐν ταῖς Παράρρησις ἐπαρχίαις. Αἱ ἀνακαλύψεις τοῦ Schwann περὶ τῶν ζωϊκῶν κυττάρων ἐπήνεγκον νέαν τροπὴν εἰς τὴν φυσιολογίαν. Ἐπὶ τῆς θεωρίας δὲ αὐτοῦ καὶ τῆς περαιτέρω ἀναπτύξεως αὐτῆς στηρίζεται σχεδὸν ἀπολυτικῶς ἡ κοινὴ σκεπτικὰ πρόδοσις τῆς φυσιολογίας, τῆς ανατομίας, καὶ ἐν γένει τῆς ὅλης ἱατρικῆς τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ὁ τίτλος τοῦ κυρίου συγγραμματοῦ τοῦ φοιτητοῦ τούτου εἶνε «Μικροσκοπικαὶ ἔρευναι περὶ τῆς καύσιότητος ἐν τῇ ὑφῇ καὶ τῇ αὐτῆσαι τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν». Ὁ Schwann ἐγένετο ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ ἐν Βόννῃ πανεπιστημίου, ὅτε ἐώραξε τὴν πεντηκονταετηρίδα αὐτοῦ (Jubiläums Ehrendoctor), προσεπάθησε δὲ πολλὰς καὶ γενεὴν καθηγητῆς ἐν ταῖς γερμανικαῖς πανεπιστημίαις, ἀλλὰ δὲν κατέβηκεν τοῦτο, τῶν θρησκευτικῶν ἔνεκα φρονημάτων του. Μετὰ τὴν ἰδρυσιν δὲ τοῦ καθολικοῦ πανεπιστημίου ἐν Löwen προσελήθη αὐτοῖς ὡς καθηγητῆς τῆς ἱατρικῆς ἐνταῦθα δ' ἔκαμε καὶ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἀνακαλύψεις ἐπὶ τοῦ αὐστηριακοῦ τῶν κυττάρων. Βραδύτερον προσωπικῶν λόγων ἔνεκα μετέβη εἰς Αὐττίχην ὡς καθηγητῆς. Ἀπεβίωσεν ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομηκοντα ἑνὸς ἐτῶν, ἐξ ἀποπληξίας.

— Ὁ κ. Ἰω. Σκαλτσούνης, γράμης ἡ Ν. Ἡμέραν, ἀφ' ἑτέρῃν ἅμα καὶ ἐδίδασκεν ἐπὶ ἐτη ὅλα τοὺς φοιτητὰς τοῦ τεργεσταίου φιλολογικοῦ συλλόγου Minerva διὰ τῶν ἀναγνωσμάτων αὐτοῦ περὶ Ὀμηροῦ, εὐτυχῇ συνέλαβεν ἰδέαν ἀπορρασίας νὰ ἐκδώσῃ αὐτὴ καὶ διὰ τοῦ τύπου πρὸς φωτισμὸν καὶ ψυχαγωγίαν ευρωπαϊκοῦ κύκλου ἀνεγνωστών. Τὸ σύγγραμμα, ἐκδοθὲν ἰταλισταῖ ἐν Μεθυσάλανσι, ἀποτελεῖ τόμον ἐκ διακοσίων καὶ ἐπέννητα σελίδων καὶ φέρει τὸν τίτλον «Ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ Ὀμηρὸς».

ΒΙΒΛΙΑ

2502. **Ἑστία.** Ἐκδίδεται κατὰ κυριακήν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΓ', 17 Ἰανουαρίου 1882. Ἀριθ. 316 (264). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ. 6. 4^ας σελ. 16. Περιεχόμενα: Περὶ τοῦ ἐν Αἰτωλικῷ ἐκτάκτου γεωλογικοῦ φαινομένου ὑπὸ Ε. Νίδερ. — Ἡ δεσποινὶς Λαερτιάδης. (Μυθιστορία Ἰουλίου Σανδῶ. Μετάφρ. Ἀρσινόης Γ. Παπαδοπούλου). — Περιπέτεια τοῦ ἀτμοπλοῦ «Jeanette». — Ἀμερικανικαὶ σκιαγραφαί. — Μετακινήσεις ξενοδοχείου. — Ἡ Αἰλὴ (ποίησις) ὑπὸ Γ. Δροσίνης. — Δάνειον πνεύματος. — Ἀληθείαι. — Συμβουλαί.

2503. **De l'île d'Hydra (Grèce) au point de vue médical et particulièrement du Tsanaki,** maladie spéciale de l'enfance et des maladies des plongeurs par le Dr Nicolaos P. Parissis (d'Hydra), ancien interne de l'Hôpital civil d'Athènes, etc. et le Dr Jean A. Tetzis, médecin à Hydra, Chevalier de l'ordre du Sauveur, etc. Paris, imprimerie Moquet, 11, Rue des Fossés-Saint-Jacques. 1882. In 8°, p. 149. Prix: 2 fr. 75.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[14 Ἰανουαρίου (Πέμπτη) 1882].

Τὴν προσεχὴ Δευτέραν, 18 Ἰσταμένου, κηρύσσεται ἐπισήμως ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἡ ἐναρκής τῆς νέας βουλευτικῆς περιόδου. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς θὰ παραστή εἰς τὴν τελετὴν, ὅπως ἐκφωνήσῃ τὸν ἐναρκτήριον λόγον. — Ἐπειδὴ ἐν τῇ βουλῇ θὰ παρακαθίσωσι καὶ οἱ ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν τριᾶκοντα πέντε βουλευταί, τὰ δὲ υπάρχοντα ἐδωλῖα δὲν ἐπαρκῶσι πλέον, προστίθενται ἐπὶ εἰκοσι πέντε τοιαῦτα εἰς τὰ πρῶτα κατώτερα τῆς. — Ἀντὶ τοῦ ἀσθενοῦντος καθηγητοῦ κ. Ι. Πανταζίδου προσελήφθη διδάσκαλος τῶν βασιλοπαίδων ὁ κ. Δ. Βερναδάκης. — Τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον παρεκλήθη, ἵνα διατάξῃ τὰς προξενικὰς ἀρχάς, ὅπως ἀπογρά-

ψωσιν ἅπαντας ἀδιακρίτως τοὺς ἐκ τῶν προσαρτηθεισῶν εἰς τὸ κράτος νέων ἐπαρχιῶν καταγεμόνους καὶ ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν διαμένοντας, οἵτινες διὰ τῆς προσαρτήσεως ἀπέκτησαν τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. — Ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων ἐλαθε ἐγγράφον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διευθυντοῦ τῶν αὐστριακῶν ταχυδρομείων, δι' οὗ καθίσταται γνωστὸν αὐτῇ ὅτι τὸ ἐκεῖσε ὀθωμανικὸν ταχυδρομεῖον ἐδέξατο τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος προσερχομένην καὶ εἰς τὸ εσωτερικὸν τῆς Τουρκίας ἀποστελλομένην ἀλληλογραφίαν. — Δεινὴ ἐπίσχεσις ἐνεσκήφεν ἐσχάτως καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε προσελθόντων βοῶν ἔλαβον ἐξήκοντα τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων ἀπεφάσισεν ὅπως ὁ δήμος ἐξαγοράσῃ τὸ ἡμιτελὲς πρὸ μακροῦ χρόνου κτίριον τοῦ νέου θεάτρου. Πρὸς τοῦτο καὶ ἐδόθη πίστωσις 100 χιλιάδων δραχμῶν ἐν ἀποζημιωθῶσιν οἱ παλαιὸι μέτοχοι τῆς διαλυθείσης εταιρίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν 30 % τῶν καταβληθέντων πρὸς αἰσθημὴν τοῦ κτιρίου κεφαλαίων. Ἐὰν οἱ μέτοχοι ἀποδεχθῶσιν τὴν πρότασιν ταύτην θελωμεν ἔχει μετ' οὗ τοῦ θεάτρου ἀνταξίον τῆς ἡμετέρας πόλεως. — Ἐπιστῶν τὸ αὐτὸ συμβούλιον ἀνέλαβε τὴν φροντίδα τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως εἰς πολλὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει ὅλως ἀτελής φωτισμὸς ἡ καὶ ἐλλείπει παντάπασιν. — Κατὰ τὸ δευτέρον δεκαπενθήμερον λήξαντος μηνὸς ἐξήχθησαν ἐκ Κερκύρας 540 βαρέλια ἐλαιολάδου, ἡ τιμὴ δ' αὐτοῦ ἀνῆλθε μέχρι δρ. 48. Ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἐξήχθησαν 127.015 βαρέλια. Οἶνος δὲ ἐξήχθη ἐκ τοῦ λιμένος τῆς αὐτῆς νήσου ἐν συνόλῳ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου βαρέλια 12.586, ἡ τιμὴ δ' αὐτοῦ ἀνῆλθε μέχρι δρ. 22.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1608.

[Γὰ πρῶτὴ λύσιν θεωρήσεται ἐν βιβλίῳ].

Τὸ ἀγοραῖον ὄνομα φέρω ἐνὸς μετάλλου, Πλὴν ἴς τοὺς ἀργαίους Ἑλλήνας ἤμην γνωστὸν δι' ἄλλου, Ὅπερ τρεῖς ἔχει συλλαβὰς, τοῦτων δὲ ἡ ἐσχάτη Μελὸς τοῦ σώματος δηλοῖ, ὅπερ κοινῶς προτάττει. Τὸ ζῶον, ὃ σπράυνουσιν αἱ συλλαβαὶ αἱ πρῶται. Τὸ ὄνομα μου πρόσφερε . . . ἀλλὰ θὰ ἴδῃς τότε, Ὅτ' εἰμαι τὸ ὁπίσθιον ἄκρον τοῦ αὐτοῦ ὄντος, Τοῦ καθ' ἐκάστην δι' ἡμᾶς βαναύσως κοπιῶντος. Νὰ μ' εὐρὴς εὐκολώτερον θὰ δυνήθῃς, πιστεύω, Ἀν μᾶθῃς τ' εἶμαι, ποῦ οἶκός καὶ τί σοὶ χρησιμεύω. Τρέφουμαι πάντοτε καὶ ζῶ πλησίον τῶν ὕδατων, Καὶ εἶμαι ὃν ὀργανικὸν ἐκ τῶν ἀργαιοτάτων, Διότι τῶν προγόνων μου τὸ γιγαντώδες σῶμα Ἐντός τῆς γῆς ἀποτελεῖ λιθανθρακώδες στρώμα. Τὴν ὑπαρξίν μου δύνανται νὰ χρησιμοποιοῦσιν Εἰς ὅσους ἐμποδίζονται τῶν οὐρῶν αἱ ἐκκρίσεις. Πρὸς τοῦτο δὲ οἱ ἱατροὶ ἂν δὲν μὲ διορίζουν, Φρονῶ πῶς πλείστοι ἐξ αὐτῶν ποσῶς δὲν μὲ γνωρίζουν. Πλὴν μᾶθε δι' κίνησιν καὶ ἰδίῳτ' ἄλλην, Τὴν λαμψὴν εἰς τὰ μέταλλα ἐπαναφέρω πάλιν, Διότι ἔχω ἄβρονον ποσὸν ἐκ τοῦ στοιχείου. Τοῦ νῦν ὑπὸ τῶν χρηματικῶν κληθέντος Πυριτίου.

Γ. Π.

1609.

De la chair des mortels nos cinq bouches sont pleines,
Et nous en jouissons en hiver à souhait;
Si nous perdons un frère, alors chacun nous hait,
Nous jettant en un coin au rang des choses vaines.
Dociles nous faisons par ordre des humains
Presque tout ce qu'ils font avec leurs propres mains.

ΛΥΣΕΙΣ

1608.

Μύσταξ — Μύς.

1606.

Α Π Α Ν Α
Α Ν Α
Ν Α Ι

1607.

Les lèvres.